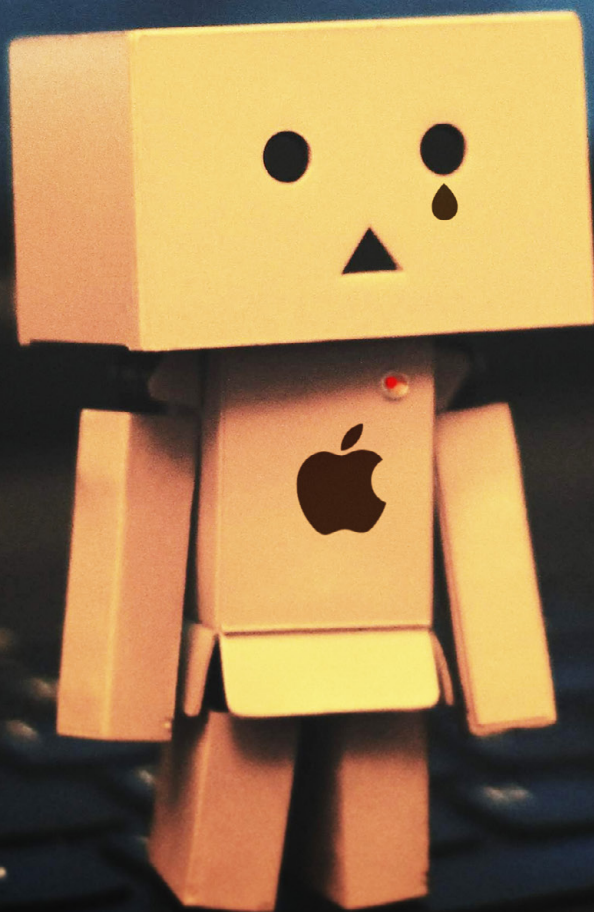

iPure^{CZ}

To se nehodí! | Zkuste **Zkratky #1** | **Windows** a **Apple**
Ideální televizor #1 | **Apple** v roli **záchranáře**

Jak je důležité mít Elona

Editorial ■ Jakub Dressler

Jen co si Američané připomněli, za co vše chtějí být vděční, už se našel jeden, kterému se nikdo nezavděčí. Popravdě, mohli jsme to čekat. Zrodil se nový křižák, obránce chudých, ale hlavně pravdy a svobody slova, který se zaslouží za to, že nám všem vybojuje lepší svět, svět bez cenzury a zlých korporací!

Ano, konečně nám všem dochází mnoho pravd. Ano, potřebujeme Robina Hooda... tedy Elona Muska! A víte co? Nebýt jeho, tak ani nevíme, že si Apple bere 30% „poplatek“ za svoje služby v App Store. Ale to hlavní je, že teď miliony lidí zjistily, že na oficiálním účtu Apple nikdy nebyl publikován jediný tweet. Že jste to nevěděli? Je to celé k smíchu. Ale vidím v tom alespoň jedno pozitivum. Epic Games mají na svojí straně „ranače“, který jim trochu nepřesných informací možná i pomůže. Nebo ne? Uvidíme.

Mezitím se začtete do dalšího čísla našeho magazínu. Zjistíte, jak si vede Apple vedle Windows. Poradíme vám, jak si pro rok 2023 vybrat televizi. Můžete se těšit i na příběhy lidí, kteří vděčí elektronice za záchranu svého života. S Michalem Radou si trošku zaprogramujete a s Karlem Oprchalem se zamyslíme nad dalším rozhodováním při výběru počítače.

Přeji pevné nervy a příjemné čtení.

I To se nehodí

Návod ■ Karel Oprchal

V dnešní době se vyrábí úplně všechno. Módní vlny a různé trendy se sice postupně střídají, ale v principu se nabídka světového trhu neustále rozšiřuje. Pokud něco není k mání u nás, není žádný problém si to nechat buď dovézt, nebo si pro to přinejhorším zajet. I tak se ale mnozí lidé při výběru přenosného počítače občas nechají svést a koupí si takový, který se pro jejich účely vůbec nehodí. A musí pak řešit problém.

O značení přenosný počítač jsem v úvodu použil záměrně. Nemám totiž na mysli pouze laptop, jak si přenosný počítač mnozí představí, nýbrž i různé tablety, iPady a jiná hybridní zařízení 2 v 1, z nichž všechna funkce počítače dnes již v podstatě bez problému splňují. Mít funkci počítače je ale samozřejmě dost široký pojem, takže z toho důvodu máme na trhu takové množství „variant téhož“ a počítač se tak dá koupit v jakékoli formě, protože každý z nás má jiné požadavky, preference a nároky na funkce našeho osobního, pracovního nebo herního zařízení. Když si dovedeme najít počítač plně odpovídající našemu využití, jsme nejspokojenější, někdy musíme třeba kvůli financím či jiným omezením hledat určitý kompromis, který ale pořád není v principu špatné rozhodnutí, a pak tu máme úplně mylnou koupi, kdy si člověk vlastně uvědomí, že si hodil klacek pod nohy. Chtěl bych to znázornit na příkladu mnoha mých studentů na gymnáziu, kteří **samozřejmě používají** celou paletu různých zařízení, z nichž se ale jen některá do školního prostředí vyloženě hodí... A zcela překvapivě mi z toho Apple vychází jako úplně nejlepší volba.

VELIKOST, HMOTNOST, VÝDRŽ

Kdybych měl své dítě vybavit na střední školu, postupoval bych stejně, jako když jsem vybavoval sebe

na školu vysokou. Rozhodně se nevyučovalo sto-percentně digitálně, ne všechny materiály měl člověk online a ne všechny poznámky chtěl člověk mít v elektronické podobě, takže jsem pořád s sebou nosil papíry a pero, abych i mohl vše zaznamenat tak, jak jsem potřeboval. Zařízení jsem k tomu kupoval tak, abych nemusel celý den řešit jeho výdrž na baterii, nebylo ani příliš velké, ani příliš malé a aby mi při přenášení v tašce po 100 metrech neupadlo rameno. Jasná volba proto byla, jak víte, iPad Pro.

Že je pro mě verze Pro ta nejlepší, nicméně nehraje vůbec žádnou roli. Kterýkoli iPad je vhodný, záleží jen na vkusu a nárocích každého; já jsem prostě chtěl velký tablet, aby se dalo do dokumentů ve formátu A4 i prezentací v PowerPointu pohodlně zapisovat a aby se čtvrtka papíru svou velikostí na displeji téměř blížila velikosti ve skutečnosti. Výhodou mi právě byla a stále je i absence klávesnice, kterou s dotykovým displejem opravdu potřebujete jen občas. Nemám proto ani žádný obal Folio, Magic Keyboard pro iPad a jiné příslušenství od Applu, nosím s sebou jednoduše Magic Keyboard pro Mac v obalu **Canopy**, k němuž mě přivedl Honza Březina (v **Everyday Messengeru** od Peak Designu je na ni přímo místo), a připojím ji jen tehdy, kdy je to opravdu potřeba. Je tedy **iPad počítač**? Je to tablet? Já jsem na to pořád nepřišel, pro mě je to jednoduše iPad Pro, bez kterého bych se

dnes v práci ani doma neobešel a iPad určitě považují za jedno z nejlepších cestovních pracovních zařízení, svojí přenosností a funkcemi, které jsou díky vyladěnému iPadOS vždy a všude k dispozici, v podstatě nemá konkurenci.

Mnohé z těchto výhod ale téměř stejně platí i pro Mac. Víme, že Apple své produkty vyrábí s jakýmsi konstantním přístupem, kdy se rozdíly mezi zařízeními třeba projevují v konkrétních funkcích, ale ne v základní charakteristice, která je pro všechna zařízení stejná. Kvalita použitých materiálů, dostatečná až nadprůměrná výdrž na baterii, jednotný operační systém a mnohé další. Apple zároveň nevyrábí žádné úplně extrémní zařízení jako např. herní notebooky, které by byly příliš těžké a příliš objemné. Proto, ať už si u Applu vyberete vlastně kterýkoli počítač, bude vhodný do školy a do práce na cestách. Záleží už jen na vás, zda je pro vás třeba důležitý displej a trochu oželíte rozměry, takže půjdete do 14" nebo 16" MacBooku Pro, anebo chcete opravdu jen počítač do školy, takže stačí i základní MacBook Air bez aktivního chlazení. Všechny moderní Macy, především po přechodu na Apple Silicon, nabízejí extrémní výkon i výdrž na baterii ve velmi kompaktním balení, což jednoduše nemá takto plošně napříč nabídkou u konkurence obdoby, a o to vám jde nejvíc. Když kamkoli vyjedu, odmítám přece

Někteří studenti nosí velké notebooky pochybného stavu, jejichž baterie má kondici ještě pochybnější, takže musí v batožině stěhovat ještě kompletní nabíječku.

trávit půl dne hledáním zásuvek a omezovat svoji přítomnost někde tím, že se nemohu na víc než metr vzdálit od zdi, protože můj počítač buď nemá výdrž, nebo má takovou spotřebu, že nic nevydrží, a já potom musím neustále sát proud ze sítě. Proto jsem si nekoupil přenosný počítač, ne? Jestli chci být neustále napojený do zdi, můžu si domů koupit pořádný počítač, který má všechnen dostupný výkon a funkce, a nemusím se s prací „na cestách“ vůbec zahazovat, když se stejně nikam nepohnu. Jde to však samozřejmě dělat i úplně naopak.

V PLNÉ POLNÍ

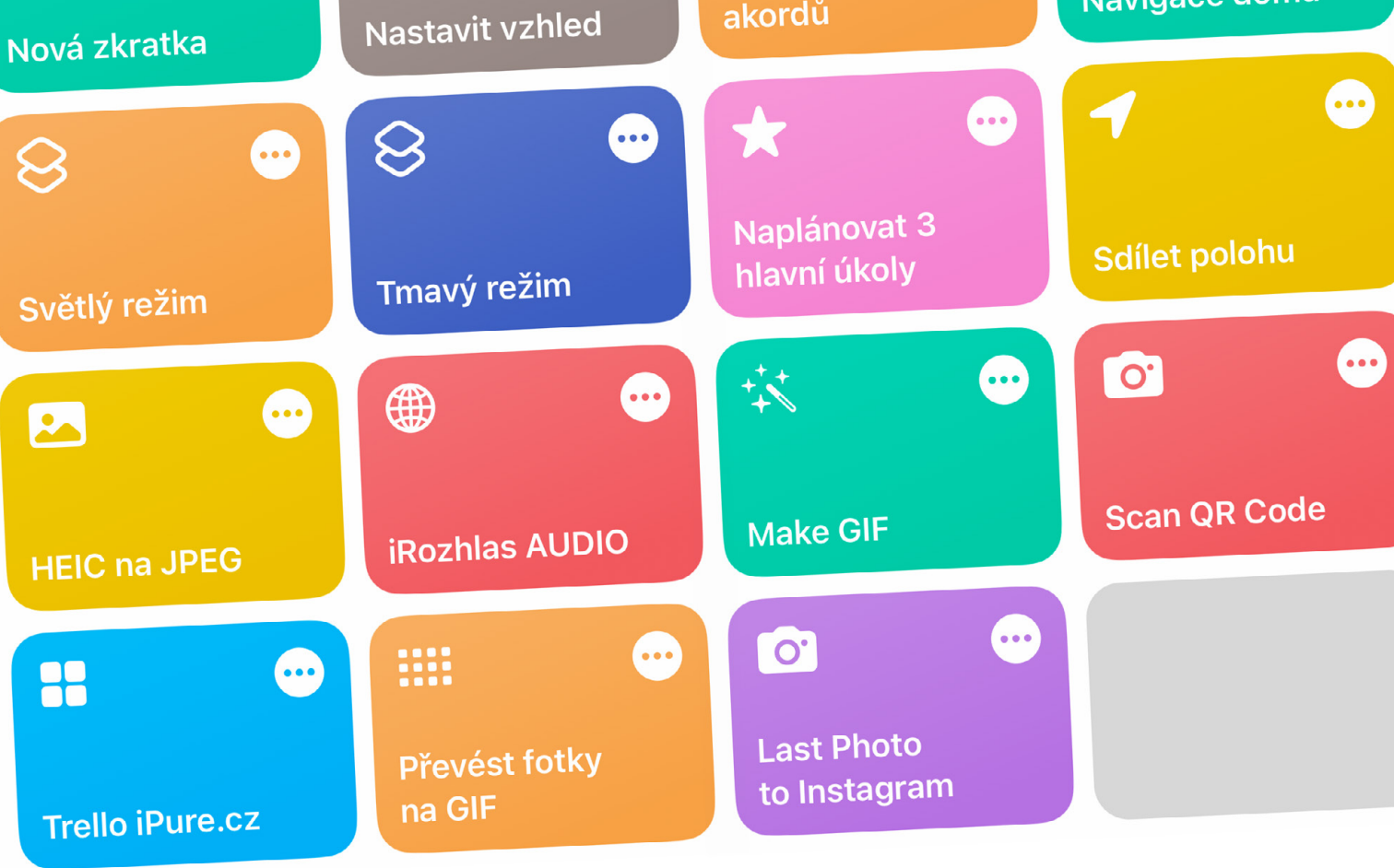
Existují totiž studenti, jichž není málo, kteří do školy místo nějakého solidního zařízení, které mi reálně umožní fungovat, nosí 15" a větší

notebooky pochybného stavu, jejichž baterie má kondici ještě pochybnější, takže musí s takovým mackem v batožině stěhovat ještě kompletní nabíječku. Jestli znáte notebooky s Windows, je vám jasné, že nabíječka většiny notebooků má dvě části a velkou krabičku uprostřed, prostě je šileně velká, nepraktická a zbytečná. A protože jsou jejich počítače v takovém stavu, začnou zpravidla už někdy okolo poledne natahovat tyto nabíječky po zemi různě daleko, aby udrželi svůj počítač naživu. V situaci, kdy uživatel Macu nebo iPadu má ještě skoro 80 % kapacity baterie, pakliže z domova do školy dorazil se 100 %. Ještě šilenější případ jsou potom studenti, zpravidla chlapci, kteří do školy nosí rovnou svůj herní notebook. Ti však, na rozdíl od všech ostatních, chtějí nabíjet téměř nepřetržitě. Studenti si proto společně s kolegy, kteří nemají Mac, neustále nosí svou nabíječku s sebou, úhledně smotanou do klubička, a připojují se pokaždé tam, kam zrovna přijdou. Případá mi to úplně komické, protože ve skutečnosti tím svoji baterii ještě více ničí, a to se nemusíme vůbec bavit o tom, že oficiálně je zapojovat vlastní zařízení do zásuvek ve škole nelegální a škole se to znatelně projevuje na účtech za energie... To bychom je ale museli celé dny hlídat a nemohli bychom po nich chtít, aby využívali svá zařízení. Docela začarovaný kruh.

To vše se děje proto, že se nikomu z dotyčných nechce investovat normální peníze do spolehlivého zařízení určeného přesně k tomu, co potřebuje dělat, ale chce na zařízení šetřit. Nebo mu připadá zbytečné k jednomu drahému kupovat ještě jedno. Ale s Ferrari taky nebudete jezdit nakupovat, tak proč si denně nosíte do školy herní Lenovo? Otázka, kterou si lidé asi nekladou. Místo toho, aby student mohl do školy pěkně nosit kilový počítač a pár sešitů, musí tahat dvou i tříkilový kus železa plus celý nabíjecí aparát, takže se vlastně každý den stěhuje do školy a zpět domů. Nosí zbytečnou zátěž a objem v tašce jen proto, aby se krátkodobě ušetřilo pár peněz, protože tím ten počítač stejně rozbije a bude muset koupit buď novou baterii, nebo celý počítač, což postupně vyjde draž než jeden základní MacBook Air z druhé ruky, co myslíte? Nebo iPad Air s tužkou, který je do školy stejně ještě o něco lepší než MacBook. Jeden i druhý však může dítě mít od prvního ročníku na střední až po konec navazujícího studia na vysoké škole a ještě ho pak prodá. Levné produkty prostě nemají tu výdrž a herní notebooky se vůbec nemají nikam nosit. Jsou určeny k tomu, abych mohl odjet na víkend na chalupu nebo k babičce na venkov a mít ten výkon s sebou. Takhle jsem to dělal já, když jsem bydlel v Brně a na víkendy jsem jezdil do Ostravy. Jakmile se situace uklidnila, začal jsem bydlet na jednom místě a nikam už takto frekventovaně nejezdím, okamžitě jsem si koupil stolní počítač a posléze onen iPad. Je stejný nesmysl mít dva plnohodnotné počítače jako jeden super výkonný notebook na všechno. Není k tomu určen, nemá tak být používán a je to prostě špatně. Jestli synovi koupím za 35–60 tisíc počítač na hraní, nemyslím si, že mě finančně tíží koupit mu být základní iPad s tužkou, nebo iPad Air klidně z druhé ruky. Vytvořím mu tím dramaticky lepší podmínky pro studium a vlastně mě to nebude tolik stát. Kluk pak bude moci do hodin chodit jen s iPadem a perem podobně jako já – na leho v plné polní i bez ní.

Koupit vhodné zařízení může někdy být trochu oříšek a může nám chvíli trvat se rozhodnout, ale zvykněme si na to, že nemá smysl za všech okolností šetřit nebo být minimalista. Že je někdy potřeba přijmout fakt, že pokud si jasně stanovím, co od zařízení chci získat, vypadne mi z nabídky pár kusů, jejichž cenu prostě musím akceptovat, jinak to zařízení mít nebudu. Výhody toho ho vlastnit můžou být ale opravdu přesvědčivé a v podstatě asi ani není důvod váhat, pokud nejsem v existenční nouzi. Když něco potřebuju, je to u mě jasné rozhodnutí, protože stavy (viz výše), do kterých se potom lidé svojí snahou řešit věci co nejjednodušeji dostávají, mi mnohokrát opravdu připadají jako zbytečné trápení a přidávání složitosti do života sebe sama i druhých, místo aby to jednoduché řešení někomu pomohlo.

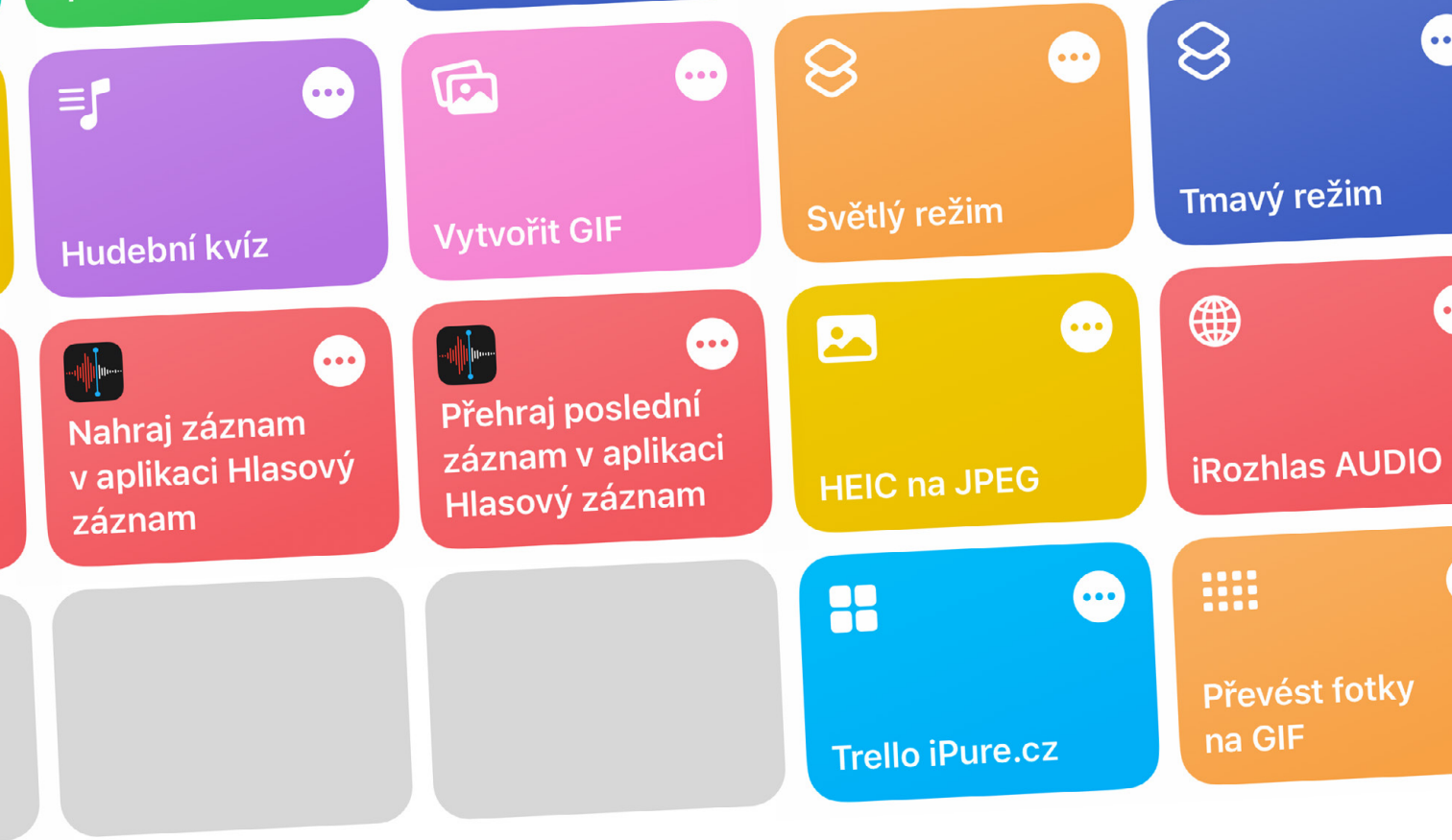

Jak na Zkratky #1

Začínáme programovat svůj iPhone

Návod / Seriál ■ Michal Rada

Prosinec je měsíc záprahu, kdy všechno musíme stihnout, ale také paradoxně měsíc přemýšlení a ke konci snad i odpočinku. A tak jsme se rozhodli zpestřit si poslední měsíc v roce miniseriálem o Zkratkách. Pochopíte, co to je a jak to funguje, naučíte se lovit zkratky z galerie, ale především se naučíte si sami zkratky vytvářet od těch jednoduchých, až po ty pokročilé. A všechno pěkně prakticky a krok za krokem, respektive, akci za akcí.

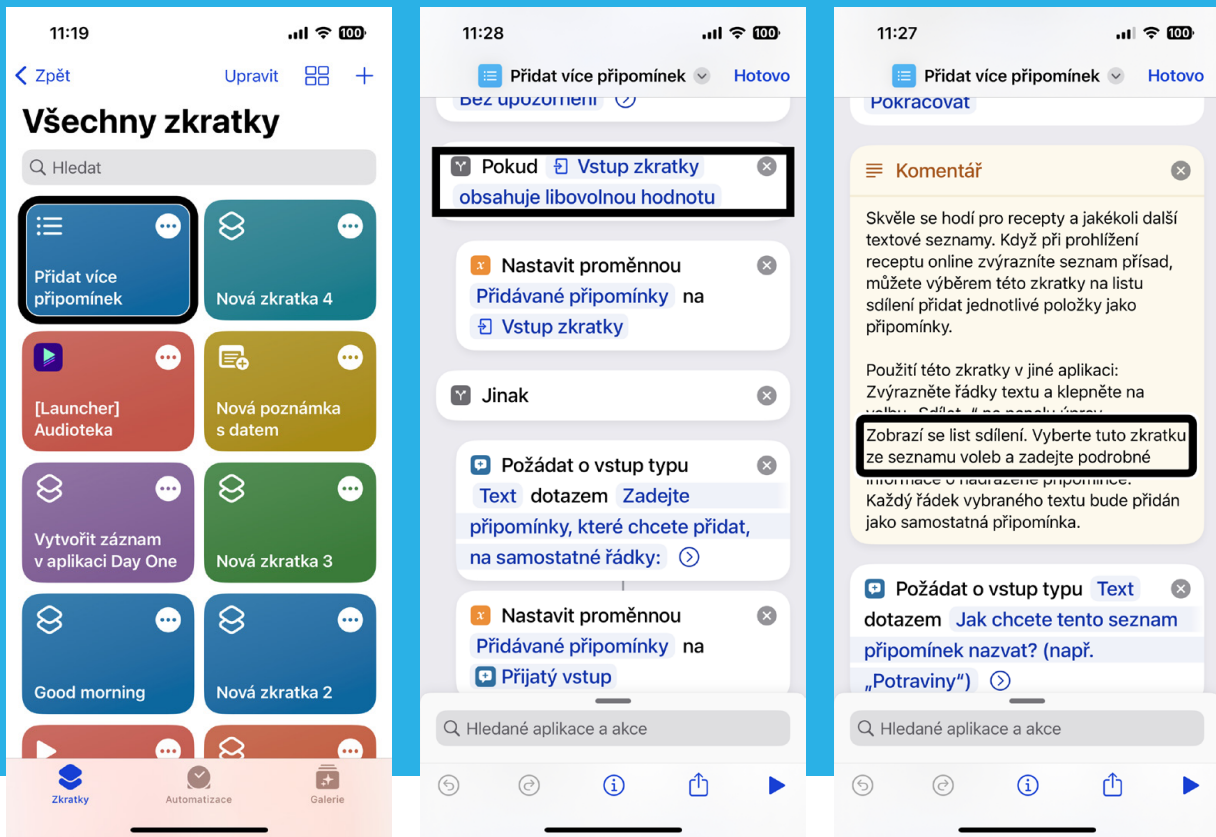
Jeden nejmenovaný kolega Marek z naší redakce (Mimochodem, za to, jak je krásný design magazínu a jak suprové máme titulky, může právě on. Díky.) (Není za co. Taky děkuji! 😊) nedávno na našem redakčním Slacku prohlásil: „Hele, my se tváříme, jako že jsme všichni machři na Zkratky, ale abychom udělali nějaký praktický seriál krok za krokem pro začátečníky, to ne.“ A zdá se to jako skvělý nápad, a tak jsem byl rád přinucen se k němu dobrovolně přihlásit. Výsledkem bude třídílný seriál o Zkratkách pěkně od začátku, až po praktické návody.

CO JSOU ZKRATKY A JAK TO FUNGUJE?

Všichni se jistě těšíte na to, jak si budete tvořit zkratky, ale trocha té teorie na začátek je nezbytná. Zkratky (původně Workflows) jsou způsob takzvaného „no-code skriptování“, to jsem vám to suprově vysvětlil, co? Ale vážně, no-code znamená, že jste schopni programovat bez toho, abyste psali zdrojový kód programu. Tyto skriptovací jazyky jsou mezi uživateli velice oblíbené, protože opravdu nevyžadují žádné programátorské dovednosti a znalosti a může s nimi pracovat opravdu každý. Na Apple máme zkratky, jejich historie a cesta do našich telefonů byla ale poměrně trnitá, původně šlo o aplikaci nezávislých vývojářů, kterou Apple posléze

zakázal, zase povolil, pak jí rok házel klacky pod nohy a nakonec si ji koupil, aby z ní udělal nativní část systému. Aplikace se skládá ze dvou částí, v uživatelském rozhraní navrhujete jednotlivé zkratky (ty si představte jako malé programy) a ty následně můžete v systému spouštět různými způsoby, k čemuž slouží druhá (a pro uživatele většinou neviditelná část aplikace), jež je přímo v systému, takže jakákoliv zkratka je velice dobře integrovaná a může věci, které klasické aplikace třetích stran nemohou. Za zkratkami je vlastně poměrně robustní jádro skriptovacího jazyka AppleScript, což je takový trochu zparchantělý a přizpůsobený JavaScript. To mimochodem umožňuje jednu úžasnou věc, kdo umí psát v JavaScriptu, nebo dokonce programovat JSapplets, ten může přímo do zkratky vkládat JavaScript a má opět daleko víc možností, ale takových lidí rozhodně není většina.

Aplikace Zkratky ale umožňuje opravdu komukoliv si vizuálně navrhnout vlastní program, ten se pak překládá do skriptovacího jazyka. Tohle tady zmiňují jen proto, abyste si dokázali představit, jak to celé funguje. Právě proto, že pod tím běží klasický skriptovací programovací jazyk, mohli jsme se dočkat Zkratek i na macOS. A teď už k záživnějším věcem, asi by bylo dobré si říci nějaké ty základní pojmy, se kterými budeme dále v seriálu pracovat:

- **ZKRATKA** – program nadesignovaný vizuálně v aplikaci Zkratky, zkratky si buď sami vytvoříte, nebo si je stáhnete a nainstalujete do aplikace Zkratky.
- **AKCE** – zkratka je program, který se skládá z jednotlivých po sobě jdoucích kroků, kterým říkáme Akce. Zkratka se pak sestavuje právě z těchto akcí, kterých je už přes 1000, jde jak o akce přímo od Applu, ale i o akce, jež připravili vývojáři aplikací, které máte nainstalované.
- **X-CALL-BACKBACK URL** – tenhle nevslovitelný a nezapamatovatelný pojem budeme také potřebovat. Jedná se ve skutečnosti o URL adresu (jakou zadáváte do webového prohlížeče), která ale neotevře nějakou webovou stránku, ale zavolá příslušnou aplikaci a v ní něco provede. Je to mechanismus velice hojně používaný právě aplikacemi třetích stran, aby se s nimi dalo pracovat bez nutnosti zdlouhavého otevírání a hledání v nabídkách.
- **VNOŘENÁ AKCE** – jako žádný programovací jazyk, ani Zkratky nejsou jen prostým sledem úkolů, ale umožňují různé podmínky, smyčky a opakování s různými parametry. Pro každou takovou podmínku či smyčku se pak definují jednotlivé akce, kterým říkáme vnořené zkratky.
- **AUTOMATIZACE** – zkratky můžete spouštět různými způsoby, ale kupříkladu i pomocí Automatizací,

které se také nastavují v aplikaci Zkratky. Automatizace je vlastně program, který čeká, až bude splněna nějaká podmínka, a pak něco udělá. Třeba každé pondělí ráno v 7 hodin vám otevře kalendář apod.

ZAČÍNÁME S PŘIPRAVENÝMI ZKRATKAMI

To, co vás asi zajímá nejvíc, je, jak si už konečně Zkratky vyzkoušet. Než se naučíme dělat vlastní zkratky, podíváme se na již připravené, které vám pro řadu věcí budou bohatě stačit. Aplikace Zkratky má tři karty: **ZKRATKY** (kde jsou všechny vaše zkratky rozdělené do složek, o kterých si řekneme později), **AUTOMATIZACE** (kde se nastavují již zmíněné automatizace a lze je zde také zapínat a vypínat) a **GALERIE** (což je adresář Apple schválených zkratk). Tady začneme, protože nejlepší výuka je praxí. Když si otevřete **GALERII ZKRATEK**, najdete jednotlivé kategorie a v nich pak jednotlivé zkratky. S klidem si můžete nějakou zkratku jednoduše nainstalovat, a pak ji uvidíte v sekci **ZKRATKY** jako svou zkratku.

S **Galerií** si můžete hrát celé hodiny, jen si vyberete zkratku a nainstalujete si ji, v sekci **Zkratky** si ji rovnou spusíte, nebo delším držením prstu vyberete z nabídky **UPRAVIT ZKRATKU** pro její modifikaci.

Zkratky využívají takzvaného „no-code skriptování“, což znamená, že jste schopni programovat bez toho, abyste psali zdrojový kód programu.

My začneme hned zostra, jak zkratky obecně fungují si ukážeme na zkratce **PŘIDAT VÍCE PŘIPOMÍNEK**, která je v galerii v sekci **PRACUJTE EFEKTIVNĚJI**. Takže si tuto zkratku najdete a nainstalujte si ji do svého telefonu. Pak přejděte do sekce **ZKRATKY**, kde ji uvidíte, ale nespouštějte ji, místo toho vyberte z kontextové nabídky **UPRAVIT ZKRATKU**, a objeví se vám editor zkratky.

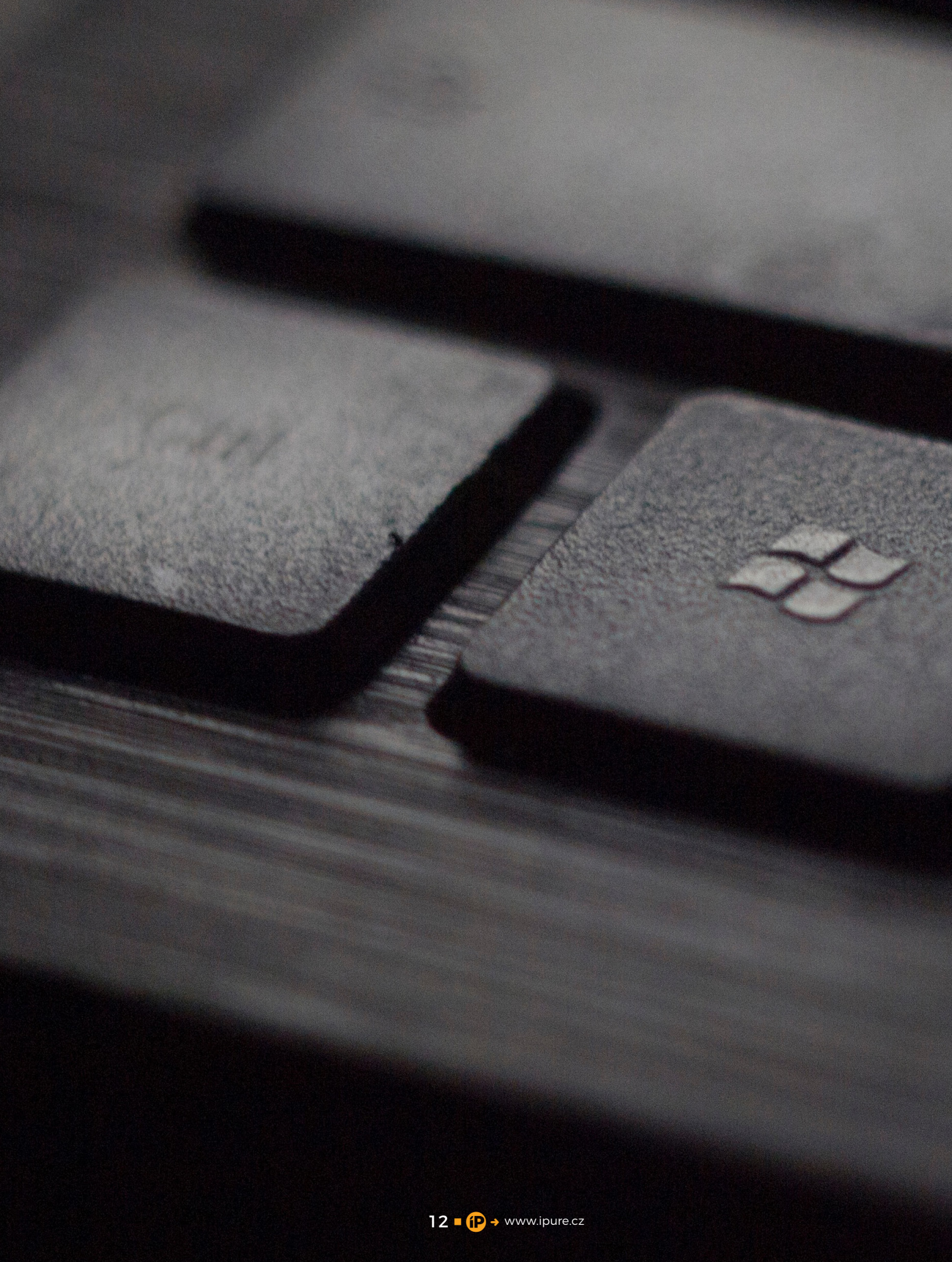
POROZUMÍME SKLÁDÁNÍ ZKRATKY

Z čeho se naše pokusná zkratka skládá? První sada akcí jsou celkem nudné popisky toho, co zkratka dělá, to asi kdyby si náhodou někdo z popisu **PŘIDAT VÍCE PŘIPOMÍNEK** myslel, že zkratka uvaří kávu a doleje vám nemrznoucí směs do auta, jinak si to vysvětlit nedokážu. První zajímavou akcí je žádost o zadání názvu nového seznamu připomínek. To je akce **POŽÁDAT O VSTUP**. Jak vidíte, uživatel má zadat text a je k tomu i vysvětlující výzva **JAK CHCETE TENTO SEZNAM PŘIPOMÍNEK NAZVAT**. Asi je vám jasné, že se v této akci uživateli zobrazí okno s výzvou pro zadání textu. Všimněte si ale, že narozdíl od jiných programovacích jazyků se tady povinně nedefinuje proměnná, kterou uživatel vyplní, to totiž Zkratky dělají v naprosté většině případů samy a vy se o to nemusíte starat. Další akcí je založení nové připomínky akcí

PŘIDAT NOVOU PŘIPOMÍNKU. Každá akce má nějaké to vlastní nastavení, jak vidíte, zde je to třeba název přidávané připomínky (kam se rovnou vložilo vyplnění předchozího okna textu zadaného uživatelem) a do jakého seznamu se má připomínka vložit. Zkuste si ťuknout prstem na ten název seznamu (ve výchozím stavu **Připomínky**) a otevře se vám okno s výběrem vašich seznamů, jeden z nich si vyberte. Právě jste změnili jedno nastavení akce zkratky. Ale tady ještě zůstaneme, vyzkoušíme si totiž ťuknout i na pole s názvem nové připomínky, a uvidíme tam pole v pseudohranatých závorkách **NÁZEV NADŘÁZENÉ PŘIPOMÍNKY**. Zkuste do textového pole před tenhle výraz napsat slovo „SEZNAM“ a MEZERU. Nyní se nová připomínka bude jmenovat třeba **SEZNAM TESTOVÁNÍ**.

Až sem je to docela jednoduché že? A ono na tom také nic moc jiného není. Zkratku prostě sestavujete tak, že přidáváte jednotlivé akce a řadíte je za sebou a u akcí měníte jejich parametry, jak jsme si to právě ukázali. Pro další zkoumání si zkuste upravovat další zkratky z galerie. Nicméně teď se ještě vrátíme k téhle zkratce. Jak vidíte, další akce je podmínka **KDYŽ VSTUP OBSAHUJE TEXT** – tak se nastaví proměnná **PŘIDÁVANÉ PŘIPOMÍNKY** podle tohoto vstupu. Co je to vstup si řekneme později, ale napovím, i sama zkratka v popisu uvádí, že ji můžete používat i v listu sdílení třeba z webové stránky, nebo z textového editoru. A právě řádky těchto vstupů se zapisou do oné proměnné, pokud zkratku zavoláte z listu sdílení. Pokud ale ne, zkratka vás vyzve v dalším kroku k zadání vlastních připomínek, k tomu slouží akce **JINAK**, která říká, že pokud je podmínka splněna, spustí se vnořené akce, jež vložíte mezi řádek podmínky **POKUD** a tento řádek **JINAK**. Kdyby tam řádek **JINAK** nebyl, prostě se nic neudělá. Shrňme si to: Část akcí **KDYŽ** je podmínkou, jak vidíte, v obou případech se nastaví proměnná **PŘIDÁVANÉ PŘIPOMÍNKY**, pokud vstup akce z listu sdílení obsahuje text, nastaví se proměnná z něj, pokud ne, uživatel je vyzván, aby jednotlivé připomínky zadal do textového pole, kam může zadat více řádků. Pak ve zkratce následuje důležitá akce, to je **ROZDĚLIT TEXT**, která proměnnou **PŘIDÁVANÉ PŘIPOMÍNKY** rozdělí po jednotlivých řádcích, a tím vytvoří samostatné podúkony do připomínky. A pak následuje sekce **OPAKOVAT S KAŽDOU POLOŽKOU**, která jen pro každý samostatný řádek udělá podúkol v připomínce.

Zkoušejte si to sami, i když raději trochu opatrně, ale nebojte se. Před každým vážným zásahem se vás aplikace Zkratky zeptá na konkrétní oprávnění. A za týden se naučíme psát, respektive, klikat vlastní zkratky a podíváme se na akce třetích stran.

Windows ve světě Applu

Magazín ■ Filip Brož

Už je to více než půl roku, co každý pracovní den koukám na černé plastové Lenovo L14 druhé generace s Windows 10. Zcela na rovinu musím konstatovat, že většinu času pracuji právě na tomto laptopu. Vedle sebe sice mám iPhone, iPad a někdy i nový MacBook Air s čipem M2, ale vše stejně musím vyřídit na Windows. Chtě nechtě jsem si tak musel najít nějaké workflow, které mi bude vyhovovat. A ono existuje. Práce na Windows a operační systém jako takový se hodně změnil. Naštěstí k lepšímu. Mnoho věcí funguje stejně jako na macOS.

Možná si kladete otázku, proč zrovna Windows a Lenovo? Pracuji pro jednu z největších IT bezpečnostních firem na světě – izraelský Check Point. S tím se pojí samozřejmě nějaká korporátní pravidla a bezpečnostní omezení. Mnoho věcí mohou dělat na zařízeních Apple, ale interní dokumenty a data mohou spravovat pouze na zašifrovaném počítači. Má Windows jsou tak trochu pevnost a svět sám o sobě.

BEZPEČNOST NA PRVNÍM MÍSTĚ

Díky této práci jsem konečně nahlédl do reálného světa cyber security. Už si nemyslím, že Apple je nedotknutelný. Zcela na rovinu. Když by vás chtěli hackeři dostat, tak vás dostanou, ať používáte cokoliv. Samozřejmě, vše začíná a často končí u vašich hesel a obecného počítačového chování. O tom možná až někdy jindy. Dnes vám chci popsat, že lze fungovat v mezinárodní firmě, kde musíte pracovat na Windows, a zároveň chcete používat ekosystém Applu.

Stěžejním bodem je samozřejmě software, který musíte používat. Osobně většinu času trávím v Outlooku, internetovém prohlížeči (Brave) a dokumentech Office. Nic náročného. Používám Salesforce a pár internetových aplikací. K tomu samozřejmě přístup na intranet a další dokumenty. Hlavní část

práce se odehrává u zákazníků nebo partnerů, tedy naštěstí ve fyzickém světě, ač ano – Zoom a Teams jsou na denním pořádku.

A právě tyto zmíněné aplikace mohou bez starostí používat i na Apple zařízeních. Stejně tak dokumenty Office, aplikace Trello, Slack, reMarkable nebo Telegram. Všechno jde bez problémů stáhnout i do Windows. Pokud náhodou nejde, nebo máte nějaká hlubší pravidla pro instalaci aplikací, vždy existuje webová podoba.

WINDOWS JAKO MACOS

Celkově musím konstatovat, že sice používám „starší“ Windows 10, ale i ty se již hodně podobají systému macOS. I na Windows mám vytvořené své oblíbené pracovní plochy, na kterých mám aplikace, které

Odezva u Windows je celkem příjemná. Největším limitem je snad jen trackpad, který je v podání Lenova opravdu otřesný, a raději používám myš Logitech.

aktuálně potřebuji. Pomocí gest nebo klávesových zkratk pak jednoduše přeskakuji z plochy na plochu. Baví mě mimo jiné historie, kde krásně vidím vše, co jsem měl otevřené. I práce s dokumenty je naprosto v pohodě. Většinu času stejně jedu na online cloudech, nebo mám dokumenty uložené přímo na disku počítače. Hodně věcí je pak sdílených skrze Google či Microsoft. A opět – tohle všechno mohu mít i na svém iPadu. Často tak na jednání jdu jen s iPadem či iPhone. Díky firemní aplikaci se pak dostanu i do e-mailu, kalendáře či na základní soubory.

Odezva u Windows je celkem příjemná. Největším limitem je snad jen trackpad, který je v podání Lenova opravdu otřesný, a raději používám myš Logitech. Design a celkové provedení by také mohlo být o něco lepší, ale s tím moc neudělám. Za nějaký čas zase vyfasuji jiný stroj, nebo se uvolní pravidla okolo MacBooků.

MOŽNOSTI NASTAVENÍ

Co se mi naopak u toho stroje líbí, je možnost nastavení displeje. Ten mohu vyklopit do úplné roviny a nastavit si tak ideální pozorovací úhel. Samozřejmostí jsou porty a nabíjení skrze USB-C, nic objevného. Vše se odvíjí od toho, jaký model počítače zvolíte.

V zásadě jsem si našel takové workflow, které mi vyhovuje. Sice nemám přístup k iMessage nebo

svým obrázkům na iPhone, ale zase do sebe nekombinuji pracovní a osobní věci. Víím, že tento stroj mám na hlavní pracovní činnosti a v zásadě zvládnou i jiné, pokud bych potřeboval. Ještě před časem bych Windows úplně zatratil, ale on ten systém není zase až tak špatný. Hodně se změnil a vzal si i něco od macOS. Samozřejmě i nadále preferuji Apple a jeho ekosystém, ale i tady lze fungovat.

BRAVE

Jako výchozí prohlížeč aktuálně používám Brave, o kterém jsme v iPure již psali. Líbí se mi jeho bezpečnostní vylepšení, zvláště okolo blokace reklamy a nevyžádaných oken. Zároveň má plnou integraci do Chrome, takže mám synchronizované všechny záložky, historii i případná hesla. Obecně i díky Google můžete velmi snadno přecházet mezi Windows a světem Applu. Stačí mít účet na Google a ten se postará o zbytek. Opět jen apeluji – hesla a bezpečnost na prvním místě.

Důležité je si nalézt své prostředí a to si nastavit k obrazu svému. Samozřejmě, že u Windows máte mnohem širší pole působnosti pro osobní preference. macOS má přeci jen své limity, zvláště v oblasti nastavení. Pokud však děláte v nějaké firmě, zase budete mít jiná pravidla. Vše je hodně individuální.

Patrně největší výzvou je tak nosit všechna zařízení u sebe. Často musím přemýšlet, zda si ráno

vezmu jen Lenovo, nebo MacBook či oboje. A co iPad? Co když se bude hodit? A do toho reMarkable jako digitální zápisník. Samozřejmě pokud bych si vzal jen počítač s Windows, tak je to nejjistější. Zbytek zvládnou vyřídít z iPhone. Ten stále patří mezi nejpoužívanější zařízení, protože musím hodně telefonovat a psát. Bez něho dnes už ven asi nepůjdete.

WINDOWS JAKO ROZŠÍŘENÍ OBZORŮ

Na závěr musím konstatovat, že mi systém Windows zase otevřel oči. Začal jsem o aplikacích a datech přemýšlet trochu jinak. Stále se dostáváme k tomu, že nástroje se během života prostě mění. Ano, od Applu neodejdu, stále jsem ta zapálená iOvečka a velký geek. Na druhou stranu mi Windows nabízí nové možnosti, design i způsoby práce. Ohnul jsem si je podle sebe a ono to jde. Když víte, jaké aplikace potřebujete, zbytek je velmi snadný. Přizpůsobit se aktuálnímu modelu a podmínkám. A kdo ví, možná časem budu fungovat zase jen s Apple, když se změní interní pravidla.

Každopádně platí, že Windows už nejsou tím špatným. Není to černá ovce. Hodně se toho změnilo a lze s nimi fungovat. Například takové dokumenty Office, v čele s Excelem se asi vždy budou lépe používat ve Windows než v macOS. Co myslíte?

Jakou televizi vybrat? #1 Obrazovka je základ

Návod ■ Jan Netolička

Black Friday je za námi a já jsem pomáhal rodičům a známým vybrat tu správnou televizi. Dal jsem dohromady seznam vlastností, které jim na TV vadí a naopak těch, které chtějí či oceňují.

Neprve jsme si změřili prostor pro obrazovku, případně rozměry skříňky určené pro její umístění, a vzdálenost pohovky od televize. Všechny televize, které jsem pomohl vybrat, jsou již u svých nových majitelů a ti si je nemohou vynachválit. Pojďme se tedy podívat na to, jak si i vy můžete vybrat správnou televizi.

VYBÍREJTE PODLE TOHO, CO SLEDUJETE

Dříve než se dostaneme k jednotlivým důležitým parametrům výběru televize, jako je úhlopříčka nebo rozlišení, je zásadní otázka, co na ní budete sledovat.

Uvedu několik příkladů. Jestliže sledujete výhradně televizní vysílání, tak nemá cenu kupovat 65 palců velký panel OLED za 70 tisíc a více. Kvůli nízkému rozlišení (jen část kanálů je v HD, hodně je jich ještě v nízké kvalitě), bude obraz stejně trochu kostičkovaný a kvalita displeje a dalších funkcí takhle drahého panelu se nemá šanci naplno projevit.

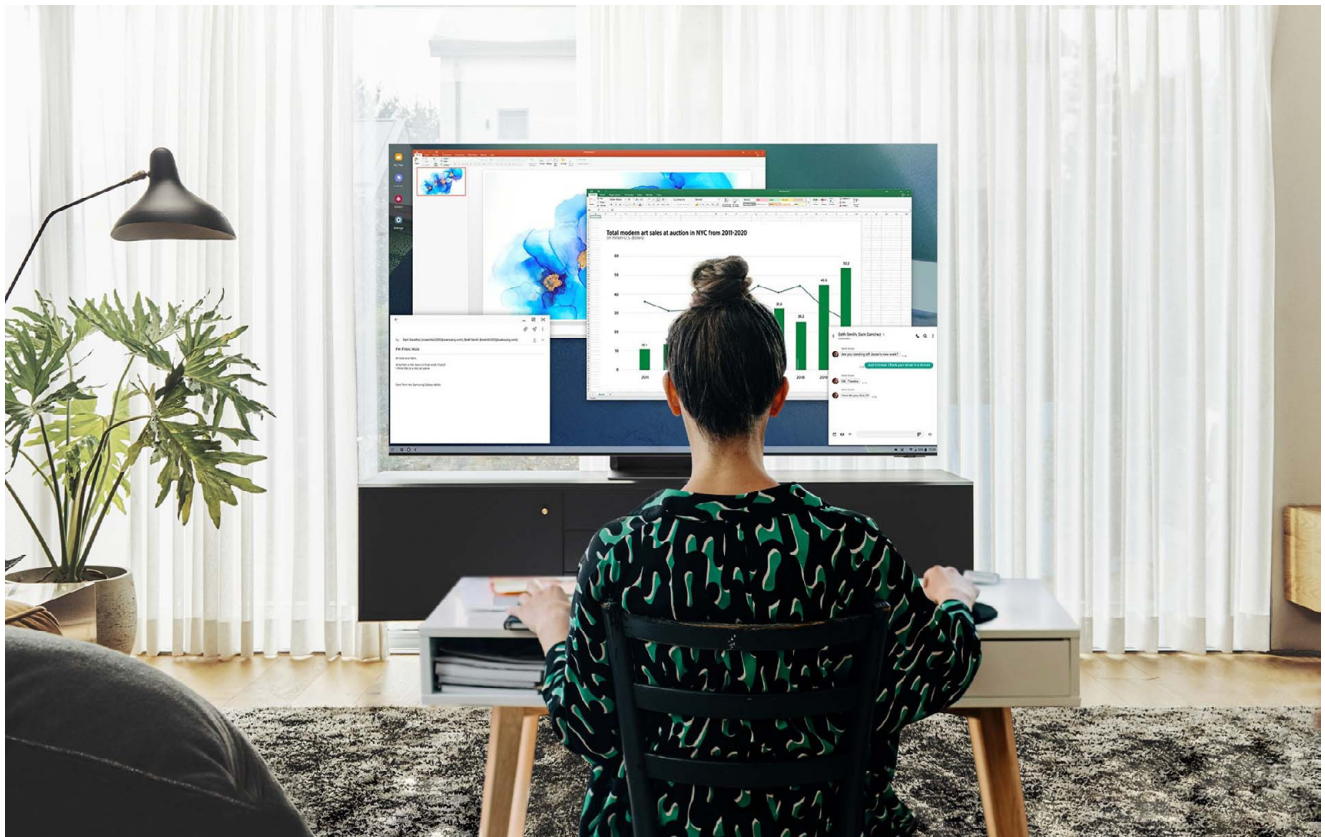
Ano, bude mít lepší obraz než stejně velká televize za 20–30 tisíc, ale ten rozdíl nebude nijak velký. Naopak rozdíl v ceně je pro většinu lidí obrovský. Jako rozumná volba mi zde přijde přístroj velký 49–55 palců s cenou 15 000–20 000 Kč. Ideální poměr ceny a výkonu.

Jiný případ je, pokud sledujete TV vysílání, ale i filmy ve vysoké kvalitě, případně hrajete hry na novější konzoli. Je jedno, zda se jedná o DVD či Blu-ray, nebo máte předplacený Netflix. Zde již má cenu investovat do kvalitnější obrazovky, záleží na tom, co vám dovolí rozpočet. Čím menší je podíl sledování TV vysílání, tím více se můžete klonit k dražším přístrojům.

Opět vycházejte ze svého rozpočtu. Dobře vám poslouží televize v cenové hladině z předešlého odstavce, ale u filmů ve vysoké kvalitě je u dražšího přístroje divácký zážitek někde jinde. Díky kvalitnímu zdrojovému videu se není potřeba bát ani úhlopříčky 65 palců a vybírat lze z cenové hladiny 30 000–70 000 Kč. Existují sice ještě dražší televizory, ale rozdíl v kvalitě obrazu je opravdu minimální, zatímco cenový i několikanásobný. 65" obrazovky jsou výrazně dražší než ty 55". Řekl bych, že 55" je volba z rozumu a 65" od srdce.

VELIKOST OBRAZOVKY

Než se vydáte do obchodu, promyslete si, jak velkou televizi chcete – především jde o velikost úhlopříčky obrazovky. Měli byste vědět, že velká obrazovka neznamená vždy lepší pocit ze sledování. Jestliže máte menší obývací, televizní kanály nepřijímáte ve vysokém rozlišení

a nemáte ani přehrávač Blu-ray, televizi s obří úhlopříčkou příliš nevyužijete. Již jsme si řekli, že televizi s velkou úhlopříčkou využijete tehdy, když přijímáte signál ve vysokém rozlišení. Ten nabízí televizní kanály v HD, nosiče Blu-ray, a také ho využívá spousta videoher. Jestliže stále váháte nad tím, jak velkou televizi koupit, změřte si velikost místnosti, ve které ji budete sledovat. Doporučené vzdálenosti a průměrné velikosti TV uvádíme v grafu. Pozorovací vzdálenost televize je však také individuální záležitostí. Zohlednit musíte kvalitu signálu, typ programu nebo filmu, okolní podmínky a osobní preference.

POZOROVACÍ VZDÁLENOST

Optimální pozorovací vzdálenost podle velikosti úhlopříčky a rozlišení najdete názorně zobrazenou v uvedeném diagramu. Obecně ale platí, že vzdálenost mezi místem, odkud se na televizi díváte, a televizí samotnou by měla být 2,3 až 3násobkem úhlopříčky televize. Pokud jde o výšku umístění televize, ideální je, když je střed obrazovky ve výši očí, resp. trochu nad ní.

Důležité jsou i osobní preference. Jsou lidé, kteří vám řeknou, že by se k menší TV než 65 palců už nikdy nevrátili a pokukují po 75 nebo 85 palcích.

Obecně platí, že vzdálenost mezi místem, odkud se na televizi díváte, a televizí samotnou by měla být 2,3 až 3násobkem úhlopříčky televize.

Při takto velké úhlopříčce už ale ve většině případů (kvůli zdrojovému videu, ne kvůli televizi) není obraz dokonalý. Naopak další skupina lidí proto bude považovat 65 palců za maximum, co dává smysl. Na závěr poznámka pro hráče. Zkuste hrát střílečku či akční hru na 75palcové televizi. Nemalé části z nás se bude po hodině motat hlava.

Jak bude vypadat běžné vysílání na opravdu velké úhlopříčce? Představte si, že svým telefonem vyfotíte snímek. Na displeji telefonu vypadá skvěle. Na obrazovce notebooku, už vidíte, že některé detaily nejsou ideální, a na velké obrazovce televizoru by tyto nedostatky byly ještě více patrné. A principiálně stejně funguje velká úhlopříčka s videem v „horší kvalitě“ – řekněme cokoliv horšího než Full HD (1080p, 1920 × 1080).

ROZLIŠENÍ TELEVIZE

Na pozorovací vzdálenost má velký vliv rozlišení vysílaného videa:

- **4K (Ultra HD)** – rozlišení 3840 × 2160 pixelů nabízí 4× více zobrazovaných informací, než standardní Full HD.
- **Full HD** – rozlišení 1920 × 1080 pixelů už dnes také pomalu zastarává (myšleno v nabídce výrobců televizorů), ale zdaleka ne všechny televizní stanice v něm vysílají.
- **HD ready** – rozlišení 1280 × 720 pixelů je dnes již zastaralé a ve většině případů nedostačující.

8BIT VS. 10BIT

Jde o barevnou hloubku, tj. kolik různých barevných odstínů je obrazovka schopna zobrazit. Nejprve ta jednodušší verze. 8bitová hloubka umožňuje zobrazit 16 777 216 barev. O kolik víc tedy dokáže zobrazit 10bitový panel? Asi budete překvapeni. Principiálně je vše stejné, jedinou změnou je, že v 10bitové struktuře umí každý pixel zobrazit 1024 barevných odstínů. Takže jdeme znova násobit. 1024 × 1024 × 1024. A výsledek je 1 073 741 824 barev. Což je přesně 64× víc než to, co dokáže 8bitů. Díky tomu jsou přechody mezi barvami plynulejší a celkově jsou barvy věrnější.

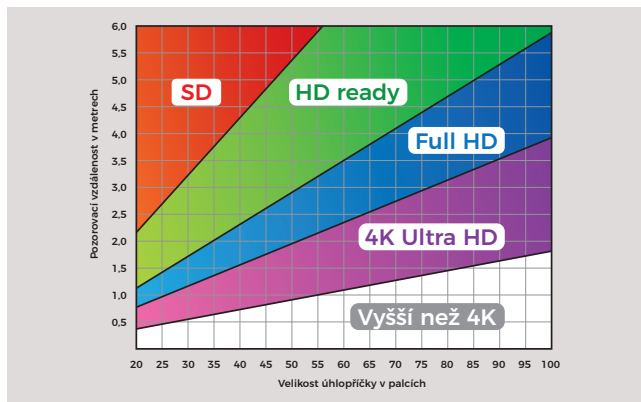
Má 10bitů vůbec smysl? Poznám ho jako uživatel? Upřímně, je to spíše investice pro obsah ve vysoké

kvalitě. V současné době ho využijete u videa s podporou HDR, a pouze u některého typu scén. Takže moje doporučení je následující, pokud je 10bitová TV jen o pár tisíc dražší, než je strop vašeho rozpočtu, zapřemýšlejte, zda můžete trochu připlatit. Jestli je rozdíl větší, tak bych ji nekupoval a raději za takových 5–8 let pořídil novou televizi a staré se zbavil nebo využil jinak než jako hlavní televizor. Také ji podle mého nemá cenu kupovat, pokud sledujete pouze klasické TV vysílání.

QLED, NEBO OLED TV?

Obě technologie dokáží výborně a věrně zobrazovat barvy. V pokrytí barevného spektra těsně vede QLED, který dokáže zobrazit skoro celou škálu DCI-P3. Ale OLED zaostává jen o malinký kousek.

Má 10bitů smysl? Je to spíše investice pro obsah ve vysoké kvalitě. V současné době ho využijete u videa s podporou HDR, a pouze u některého typu scén.

Kde je OLED aktuálně bezkonkurenční, je podání černé barvy. QLED totiž, stejně jako další LCD panely, produkuje světlo celou svojí plochou a nedokáže dokonale zatemnit všechny body na obrazovce. Naopak OLED dokáže vypnout každý jednotlivý bod a díky tomu může zobrazit dokonale černou barvu. Z toho plyne i lepší kontrast u obrazovek OLED. Díky temnější černé barvě je rozsah mezi nejsvětlejší a nejtmaší barvou větší.

Naopak QLED má vyšší maximální jas a je proto lepší volbou do hodně prosvětlených prostor a sledování TV za dne. Osobně si myslím, že nejde jednoznačně říct, zda je nejlepší technologií OLED či QLED. Vždy záleží na prostředí, ve kterém je TV umístěna, diváckých návycích a preferencích. Ty jsou ve většině případů subjektivní. Pro někoho je podání černé na panelu IPS zásadní problém, zatímco pro dalšího je dostatečné.

OBRAZOVKY 8K

Možná už jste to zaslechli. První televizory s rozlišením 8K jsou již běžně k dostání. Co je to rozlišení 8K? Obsahuje 4× tolik pixelů než displej 4K. To znamená 33 117 600 pixelů a rozlišení je 7 680 × 4 320. Pro srovnání 4K přináší 3 840 × 2 160 (což znamená 8 294 400 pixelů) – a i to je pro nás nepředstavitelné.

Hned v úvodu odpovím na otázku, kterou si kladete. A to je, zda má cenu si takový přístroj pořizovat. V době vzniku tohoto článku (závěr roku 2022) rozhodně nemá. Jde o novou, a proto poměrně drahou technologii, a také existuje minimální množství obsahu v tomto rozlišení.

JAKOU TELEVIZI TEDY KOUPIŤ?

Je důležité si dát dohromady, co od nového televizoru očekáváte. Budete sledovat klasické televizní vysílání? Chcete současně jeden pořad sledovat a další nahrávat? Nebo přístroj využijete jen jako obrazovku pro svoji herní konzoli a občas si pustíte film skrze připojený notebook? Jen na základě takto popsanych požadavků dokážete vybrat tu správnou televizi.

A na konec – jakou značku? Skoro polovina prodaných televizorů má značku Samsung a není se čemu divit. Pro nenáročného uživatele nabízí velmi zajímavou kombinaci nízké ceny a slušného výkonu. V závěsu jsou televizory výrobce LG, který má rovněž velmi přívětivou cenovou politiku, jen má u svých modelů s LCD odlišný typ panelu.

Philips má velmi zajímavou technologii podsvícení Ambilight, ale pokrytí trhu není příliš velké. Dále je tu Sony a Panasonic, které často patří k tomu nejlepšímu, co si může pořídit náročný filmový fanoušek.

Apple zachránce

Magazín ■ Jakub Dressler

V posledních prezentacích Apple zařadil novinku – příběhy lidí, kterým produkty Apple zachránily život. Rozhodně nejde o způsob, jak vyplnit čas. Každá společnost se ráda pochlubí, když se něco takového povede. Během eventu se ale nedostane na všechny a mě napadlo, jestli by vás takové příběhy nezajímaly.

Když v Brně všímavý řidič městské hromadné dopravy uviděl hořící kuchyň, neváhal, zastavil trolejbus a šel uhasit vznikající požár. Místní média tento příběh ochotně převzala a Dopravnímu podniku se tato reklama náramně líbila. Firmy nebo třeba státní složky mají prostě tyto příběhy rády. Jedná se veskrze pozitivní zprávy, které podvědomě zlepšují mínění lidí o jejich firmě. A není nic lepšího, než když si člověk uvědomí, že těch 12 tisíc za nové Apple Watch nebyly až tak vyhozené peníze. Přesvědčila se o tom například Sook An Young žijící ve státě Washington v USA.

UTEKLA HROBNÍKOVI Z LOPATY

Příběhu rodiny Sook An a jejího manžela, Chae An, se věnoval deník The Daily Beast v říjnu tohoto roku. Tito manželé prochází rozvodem a 16. října 2022 se pohádali kvůli penězům. Chae An se ale rozhodl, že problém s vyrovnáním své manželky u rozvodu vyřeší poněkud rychlejším způsobem. Nedbal její výzvy, aby odešel z domu, a několikrát ji udeřil do hlavy. Když se zdála ochromená, svázal jí ruce a nohy páskou a na krátkou chvíli odešel z místnosti. Žena se chopila příležitosti a pohotově použila svoje Apple Watch ke krátkému hovoru na tísňovou linku 911. Hovor byl nejasný, ale operátor slyšel

podivné zvuky, a proto se rozhodl poslat na místo hlídku policie. Mezi tím se manžel Sook An vrátil, ženu bodnul do hrudi a táhl ji do garáže. Všiml si Apple Watch, které měla na ruce. Vzal kladivo a rozbil je. Svoji ženu naložil do auta, odvezl ji do nedalekého lesa a tam se ji pokusil pohřbít. V té době byla policie už na místě, ale nikoho doma nenašla. Sook An ale byla stále živá. Podařilo se jí uniknout z mělkého hrobu, doběhnout k nejbližšímu domu a vše oznámit policii. Hned za několik hodin byl její manžel zatčen, i díky důkazům nasbíraným pomocí Apple Watch.

ASI MÁM ROZBITÉ HODINKY

O Davidu Lastovi z Norfolku jste už možná slyšeli. O příběhu tohoto 54letého Brita informoval deník The Independent, ale i nám dobře známý Apple Insider. Začátkem roku 2022 dostal ke svým narozeninám od své ženy Apple Watch. Po několika

měsících mu hodinky začaly oznamovat, že má abnormálně nízkou tepovou frekvenci, asi 30 úderů za minutu. Cítil se ale normálně, a proto si myslel, že jsou jeho chytré hodinky rozbité. Svěřil se ženě a ta jej donutila navštívit lékaře. V nemocnici byl dvakrát – na jaře a v létě na dvoudenním EKG, aby se zjistilo, jak to s jeho tepem je. Toto vyšetření ukázalo, že se jeho srdce zastavilo až 138× v krátkých několikavteřinových intervalech! David měl totiž srdeční blok třetího stupně a hrozilo mu smrtelné nebezpečí. Lékaři mu voperovali kardiostimulátor, díky kterému mu nebezpečí nehrozí. „Hodinky už budu mít vždy na ruce,“ okomentoval celou situaci David Last.

HLAVNĚ NEPANIKAŘIT

Že vám hodinky dokáží pomoci snad v jakékoliv situaci, když si zachováte chladnou hlavu, se přesvědčil William Rogers ze Somersworthu v New

Podařilo se jí uniknout z mělkého hrobu, doběhnout k nejbližšímu domu a vše oznámit policii. Hned za několik hodin byl její manžel zatčen.

Hampshire, USA. William je učitelem bruslení, takže to nebyl žádný nováček. Na začátku roku 2021 si šel zabruslit na místní řeku, i když to bylo tou dobou dosti nebezpečné. Led pod ním praskl a on se propadl do ledové vody. Několik málo minut se snažil dostat nahoru, ale to se mu nepodařilo. iPhone byl daleko a kolem něj nikdo... Věděl, že v tak studené vodě bude mít maximálně 10 minut, než ztratí vládu nad svým tělem. Naštěstí zachoval chladnou hlavu a zamyslel se nad tím, jaké má možnosti. Na ruce má přece Apple Watch! Zavolal na linku 911, jednotka místních hasičů mu pomohla během několika málo minut a vše nakonec dobře dopadlo.

„HEY SIRI, CALL 911.“

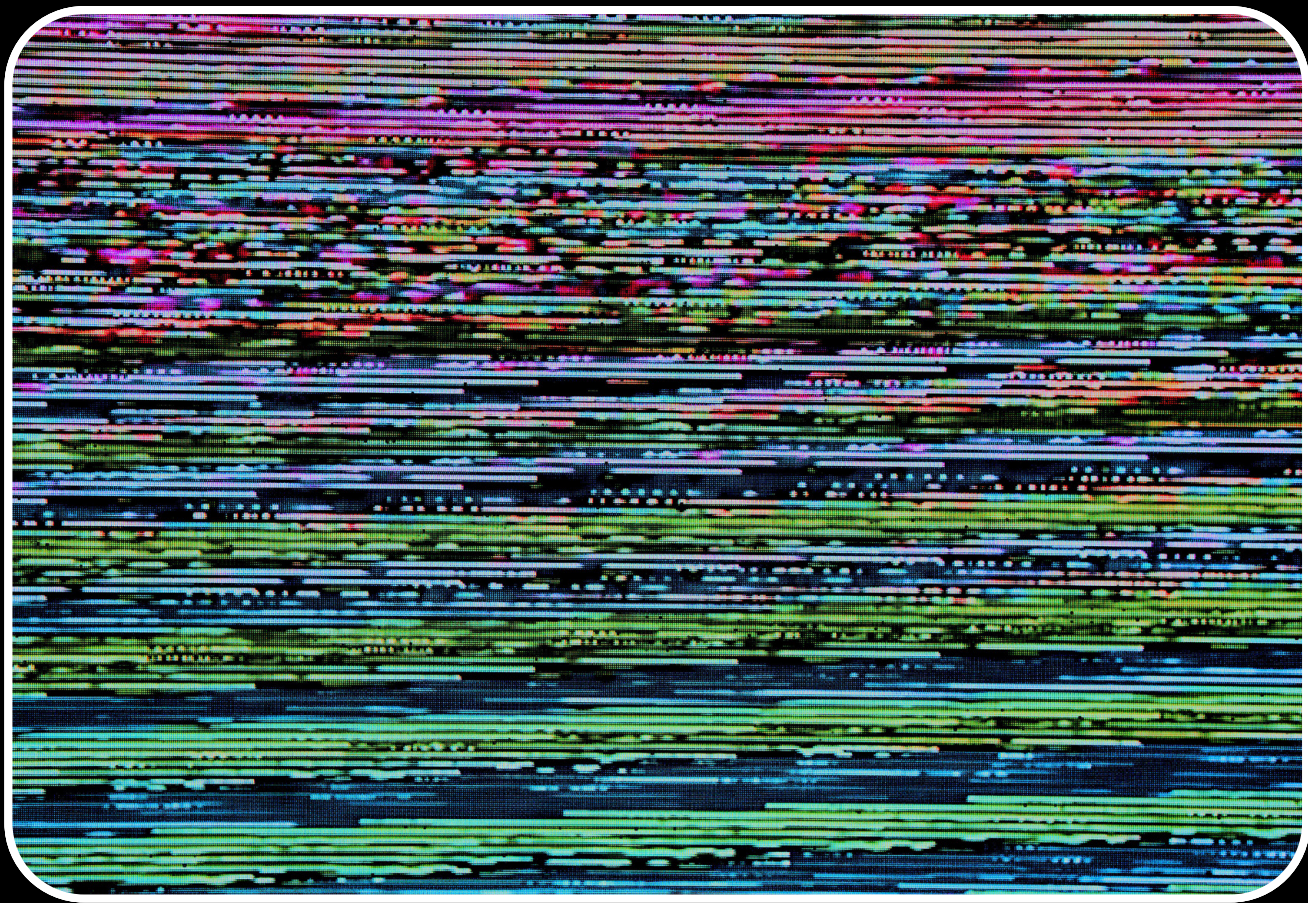
Ať to nemáme jen o Apple Watch, našel jsem ještě zajímavý příběh s AirPody. I ty vám dokážou zachránit život. Susan Putman, které je 60 let a pracuje jako květinová aranžérka, miluje hudbu, kterou ve svém ateliéru poslouchá skrze AirPods. A to jí zachránilo život. Pracovala na velkém věnci, který měla připravit pro zákazníka. Tento věnec měl kovové výztuže, o které si Susan, poté co zakopla, poranila hlavu a začala silně krváčet. „Hey Siri, call 911,“ začala volat Siri, která ihned vytočila tísňovou linku. Dostala se do nemocnice, kde jí hlavu sešili 7 stehy a nechali si ji na pozorování kvůli silnému

otřesu mozku. Pro tisk se vyjádřila, že teď bude hudbu ve svém ateliéru poslouchat jen přes AirPods.

ONO TO MÁ DETEKCI PÁDU?

Funkce detekce pádu je pro lidi, kteří mají více než 55 let, zapnutá automaticky. Raylene Hackenwerth, která žije v Saint Petersburg na Floridě, této funkci vděčí za svůj život. Dostala hodinky od svého syna jako vánoční dárek. Jednoho dne upadla ve svém domě a hodinky odeslaly zprávu tísňové lince společně s její lokací. Raylene našli záchranáři v bezvědomí a ihned ji odvezli do nemocnice. Tam jí navíc ještě našli nádor na plicích. Naštěstí se to zjistilo brzy. Bylo to také štěstí v neštěstí. Nejzajímavější na tomto příběhu je ale to, že Raylene ani její syn nevěděli o tom, že Apple Watch mají funkci Detekce pádu. Naštěstí se nemusí tato funkce zapínat!

I když iPhone, AirPods nebo Apple Watch nedokážou zachránit život všem, je dobré vědět, že toho jsou schopné. Klidně i starší Apple Watch na ruce milovaného seniora jsou opravdu užitečná záležitost. Apple Watch, i když patří mezi certifikovaná zařízení, nejsou schopny na 100 % odhalovat infarkty nebo třeba nádory. Ale jsou stále s námi, na našich rukách. A díky tomu je větší šance, že se nám dostane pomoci, když ji potřebujeme. Já bych vám jen popřál, abyste ji nikdy nepotřebovali.

NEXT →